

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Bohuslava Hnízдила v právní věci žalobce: **A. O.**, zastoupený JUDr. Milanem Bedrošem, advokátem se sídlem Pekárenská 12, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 3. 2007 č.j. JMK 26001/2007, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 2. 2008, č.j. 41 Cad 53/2007 – 42,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce brojí včasně podanou kasační stížností proti v záhlaví uvedenému rozsudku Krajského soudu v Brně, kterým byla zamítnuta jeho žaloba směřující proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru sociálních věcí, ze dne 26. 3. 2007 č.j. JMK 26001/2007. Napadeným rozhodnutím žalovaného správního orgánu bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce Brno - město, odboru státní sociální podpory, ze dne 13. 2. 2007, č.j. 674/7/BMB-1/2, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení ode dne 1. 1. 2007 podle § 24 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů.

Proti citovanému rozsudku Krajského soudu v Brně podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) poměrně nesrozumitelnou kasační stížnost, ve které toliko uvedl, že napadený rozsudek nebyl správně zpracován a žádá o jeho přezkoumání. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost nesplňovala zákonem stanovené náležitosti podle § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), krajský soud stěžovatele usnesením ze dne 1. 4. 2008, č.j. 41 Cad 53/2007– 51, vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce doplnil prostřednictvím svého ustanoveného zástupce kasační stížnost tak, aby bylo zřejmé správné označení rozhodnutí, proti kterému kasační stížnost směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů rozhodnutí napadá a kdy mu bylo napadené rozhodnutí doručeno. Současně ho poučil o následcích nesplnění uložené povinnosti. Usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 18. 4. 2008. Na tuto výzvu stěžovatel nijak nereagoval a nedostatky podání ve stanovené lhůtě neodstranil.

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

S ohledem na výše uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podaná kasační stížnost nesplňuje podmínky pro to, aby na jejím základě bylo možné rozhodnutí krajského soudu věcně přezkoumat. V projednávané věci stěžovatel ve svém podání zejména neuvedl, v jakém rozsahu rozhodnutí krajského soudu napadá a z jakých důvodů. Zatížil tak kasační stížnost vadou, která brání jejímu projednání. Krajský soud jej ve smyslu ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s. vyzval k doplnění kasační stížnosti ve lhůtě stanovené v souladu se zákonem. Stěžovatel výzvu soudu nerespektoval, vady kasační stížnosti neodstranil. Chybějící náležitosti kasační stížnosti vymezené v ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. představují takový nedostatek, pro který není možné v řízení o kasační stížnosti dále pokračovat. Podanou kasační stížností se tedy Nejvyšší správní soud nemohl zabývat, neboť v ní nebyl dán rozsah a vymezeny důvody přezkumu rozsudku soudu prvního stupně. Nejvyšší správní soud přitom není povinen ani oprávněn sám vyhledávat možné důvody nezákonnosti rozhodnutí soudu prvního stupně. Nejvyšší správní soud proto podanou kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 106 odst. 3 s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta. Stěžovateli byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven soudem zástupce advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Nejvyššímu správnímu soudu však do dne jeho rozhodnutí nebylo prokázáno, že v daném případě proběhla první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení ve smyslu ust. § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění, proto odměnu advokátu za zastupování v řízení o této kasační stížnosti nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. září 2008

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu